

بند ۱۱ قطعنامه ۲۲۳۱، آن‌ها در صورتی که به‌شورای امنیت اعلام کنند که یک عضو بر جام به نحو فاحشی تعهدات خود را نقض کرده، دوره ۳۰ روزه شروع می‌شود. در صورتی که در پایان اوت این اعلان را بدهند، مطابق همین بند، یک ماه فرصت لازم دارد تا به نتیجه برسد. یعنی تا پایان سپتامبر (نهایتاً ۸ مهر) در نظر است. در حالی که می‌دانیم زمان مختومه شدن قطعنامه ۲۲۳۱ به شمول سازوکار ماشه، ۱۸ اکتبر ۲۰۲۵ (۲۶ مهر) است. بنابراین، آن‌ها تنها تا ۲۶ مهر برای فعال کردن سازوکار ماشه وقت خواهند داشت. در غیر این صورت قطعنامه ۲۲۳۱ مختومه می‌شود و برگشت ۶ قطعنامه ضد ایرانی منتفی می‌شود و برنامه هسته‌ای ایران از دستور کار شورای امنیت خارج خواهد شد.»

او ادامه داد: «این بازه زمانی که گفتیم یک ویژگی دارد و آن این است که در ماه سپتامبر، کره جنوبی ریاست دوره‌ای شورای امنیت را بر عهده دارد. در حالی که ماه اکتبر، ریاست با روسیه است. احتمالاً سه کشور اروپایی این موضوع را هم در محاسبات خود مد نظر داشته‌اند و خواسته‌اند که وقتی کره جنوبی رئیس شورا ست، کار را بدون هر مشکل روبه‌ای احتمالی پیش ببرند.» این تحلیلگر ارشد سیاست خارجی با اشاره به امکان تمدید ضرب‌الاجل مختومه شدن قطعنامه ۲۲۳۱ گفت: «این امکان از لحاظ حقوقی وجود دارد. اخیراً لارنس نورمن، خبرنگار وال استریت ژورنال مدعی شده که اروپایی‌ها پیشنهاد دادند مذاکرات آغاز شود و این ضرب‌الاجل در صورت نیاز تمدید شود. این اتفاق می‌تواند با رای اکثریت ۱۵ عضو شورای امنیت رخ دهد. یعنی ضرب‌الاجل منقضی شدن قطعنامه ۲۲۳۱ را هر چقدر که لازم بدانند، عقب بیاوندازند. اگر قطعنامه روبه‌ای و نه محتوایی برای این تمدید کافی باشد، در آن صورت اعضای دائم هم حق وتو نخواهند داشت و ۹ رای برای تصویب آن کفایت می‌کند. اما این تمدید برای ایران بعید است که فایده‌ای داشته باشد. خبرنگار وال استریت ژورنال مدعی شده که شمرطی از سوی طرف اروپایی برای این تعویق قرار داده شده که از جمله شامل همکاری مجدد ایران با آژانس می‌شود. حتی اگر این شروط به پذیرفته شود و این اتفاق بیفتد، برای ایران مفید نیست. مسئله این است که ایران باید هر چه سریعتر مشکل خود را با سه کشور اروپایی و آمریکا حل کند. هر چه این اتفاق سریعتر رخ دهد، به نفع ایران است. در این معادله، تاخیر انداختن و تمدید مهلت سازوکار ماشه یک فاکتور بسیار بسیار مهم مغفول مانده و آن هم موضوع تحریم‌های آمریکاست. این تحریم‌ها همچنان برقرار است و به اقتصاد ایران آسیب می‌زند و به این خاطر گذر زمان به نفع ایران نیست. این فاکتور خیلی مهمی است. گاهی به نظر می‌رسد مقامات ما آن را فراموش کرده‌اند. فعلاً صحبت‌ها در مورد این است که ماشه فعال می‌شود یا نمی‌شود، مذاکره می‌کنیم یا نمی‌کنیم، آیا می‌شود وضع موجود را ادامه داد یا جنگ از سر گرفته می‌شود یا نمی‌شود. اصل مشکل ما تحریم‌های آمریکاست که همچنان پابرجاست. این مسئله‌ای است که باید در مرکز توجه مقامات ما باشد، چون هر روزی که ادامه پیدا می‌کند، برای کشور و ساختارهای اقتصادی آن ضرر است.»

احمدی یادآور شد: «ما باید این مسئله را از طریق دیپلماسی و مذاکره پیش ببریم و مشکلات را با غرب حل کنیم و به یک راه حل برسیم. رسیدن به این راه حل هر چه تاکنون به تعویق افتاده، وضعیت بدتر شده و در این تردیدی نیست. ما در زمان‌های گذشته اهرم‌هایی داشتیم که با مرور زمان آن‌ها را از دست دادیم. الان هم اگر باز زمان بگذرد، معلوم نیست اهرم جدیدی به دست بیاوریم. سوال این است که الان تصور می‌کنیم که آیا با به تعویق انداختن و اصطلاحاً زمان خریدن، اهرم جدیدی به دست می‌آوریم؟ مطلوب این است که همین فردا کار دیپلماتیک با غربی‌ها را آغاز و برای حل کامل مسئله سعی

رسیدگی فوری به وضعیت مصدومان و بررسی دقیق ابعاد حادثه شد. معاون اول رئیس‌جمهور با تأکید بر ضرورت بسیج همه امکانات در مانی و امدادی برای درمان مصدومان، بر لزوم پیگیری دلایل بروز این سانحه و ارائه گزارش دقیق به افکار عمومی تأکید کرد. عارف همچنین از دستگه‌های مسئول خواست تا حمایت‌های لازم از خانواده‌های آسیب‌دیده را در دستور کار فوری خود قرار دهند. استاندار فارس نیز در این تماس تلفنی گزارشی از حادثه و پیگیری‌های صورت گرفته برای در مان مصدومان ارائه کرد.

تشکیل پرونده قضایی

پس از آن سیدصدراله رجایی، رئیس کل دادگستری فارس در پی وقوع حادثه مرگبار واژگونی اتوبوس مسافری بر روی محدوده شهرستان کوار از تشکیل پرونده قضایی در خصوص این حادثه و شروع تحقیقات به منظور شناسایی علل حادثه خبر داد. او با بیان اینکه از لحظات اولیه وقوع حادثه، مقامات قضایی به منظور بررسی صحنه در محل حاضر شدند گفت: «با حضور مقام قضایی همزمان با عملیات نبروهای امدادی نظارت‌های قضایی آغاز شد و پرونده در خصوص علل وقوع حادثه شناسایی مقصر یا مقصران احتمالی در دستور کار قرار گرفت.»

مقصران پنهان در تصادفات

در تقسیم قصور همیشه خودرو و جاده هم سهمی دارند، چراکه در تصادفات نقش مهمی را ایفا می‌کنند اما «خطای انسانی» و «راننده مقصر بوده است.» بهترین گزینه‌ها برای مختومه کردن این پرونده‌ها ست تا تصادف دیگری رخ دهد و افراد زیادی جان خود را از دست دهند و در برخی از گزارش‌ها به جاده و خودروی بی کیفیت پرداخته شود و مسئولان بار دیگر وعده (هرگز محقق نشده) پیگیری استاندار دسازاری جاده‌ها و افزایش کیفیت خودروها را سر دهند. این دو عامل مهم در کشور ما همیشه مقصران پنهانی هستند که هر از چندگاهی انگشت اتهام به سوی‌شان گرفته می‌شود و به سرعت به دست فراموشی سپرده می‌شوند. درست مانند حادثه تلخ‌ترین حادثه واژگونی اتوبوس کرمان به مشهد در ۱۱ خرداد که به گفته سرهنگ احمد کرمی اسد، رئیس پلیس راه راهور فراجا، از ۴۳ زرنشین آن ۱۴ نفر جان خود را از دست دادند و ۲۹ نفر مصدوم شدند. دو عامل کیفیت بد خودرو و جاده‌های غیراستاندارد، انقدر آمار تلفات تصادفات در ایران را افزایش داده‌اند که دولتی‌ها مجبور شدند کمپین «نه به تصادف» را راه‌اندازی کنند. امید دولت کاهش تصادفات بود اما آمار پزشکی قانونی از افزایش ۸ درصدی تصادفات در نورز ۱۴۰۴ حکایت داشت و طبق اعلام عباس مسجدی، رئیس سازمان پزشکی قانونی: «حداصل ۲۶ اسفند ۱۴۰۳ تا ۱۵ فروردین ۱۴۰۴، ۱۱۷۹ نفر در پی حوادث رانندگی جان خود را از دست داده‌اند و از این تعداد، ۹۰۸ نفر مرد و ۲۷۱ نفر زن بودند. آمار تلفات

کنیم. از یک طرف روابط دیپلماتیک خود را با کشورهای اروپایی باید نرمال کنیم. صرف نظر از اینکه آنها در مذاکرات و پرونده هسته‌ای تأثیرگذار هستند یا نه. اما مشکل اصلی ما با آمریکا ست و مشکل مان از جهت ناحیه آمریکا است. چون اهرم تحریم‌ها دست آمریکاست. تحریم‌هایی یکجانبه که بسیار سخت گیرانه است. بنابراین، اگر ما با اروپا هم در مورد موضوع هسته‌ای توافق کنیم، آمریکایی‌ها مشکلی نخواهند داشت. چرا که خواسته آن‌ها یکسان است و مذاکره با هر کدام، نتیجه‌ای متفاوت نخواهد داشت. درست است که تحریم‌های یک جانبه که بسیار سختگیرانه است توسط آمریکا اعمال شده، اما اگر با اروپا هم در مورد برنامه هسته‌ای توافق کنیم، نتیجه یکسان خواهد بود. چون آمریکا و اروپا اهداف واحدی را دنبال می‌کنند.»

مکانیسم ماشه اهرم فشار اروپاست

سهراب سعدالدین، پژوهشگر و کارشناس مسائل اروپا نیز به خبرنگار هم‌میهن گفت: «اروپایی‌ها و آمریکا معتقدند که ایران را تحت فشار گذاشتند. آمریکایی‌ها با تهدید نظامی و اقدامی که در حمله به سایت‌های هسته‌ای داشتند و تأکید بر اینکه اگر ایران به سمت بازسازی آن‌ها و از سرگیری برنامه خود برود، باز هم حمله می‌کنند. اروپایی‌ها هم مکانیسم ماشه را به عنوان اهرم فشار در دست گرفتند. اقدامی که به تعبیر وزیر امور خارجه کشورمان، کمتر از اقدام نظامی نیست. بنابراین، آن‌ها در کنار فشار حداکثری آمریکا، اهرم‌هایی را در دست دارند و ترجیح‌شان این است که بتوانند سر میز مذاکره، آن‌ها را به امتیاز تبدیل کنند. امتیازاتی که ممکن است در حوزه هسته‌ای و موشکی مطالبه کنند. دلیل آن نیز مشخص است. وقتی مکانیسم ماشه استفاده می‌شود، یعنی از یک استانه‌ای عبور کردیم که پس از آن، تحولات قابل‌پیش‌بینی می‌شود. تحولاتی که هزینه‌هایش برای شما بیشتر است. بنابراین اگر شما بتوانید با استفاده از این اهرم امتیازهایی بگیرید، ایده‌آل‌ترین گزینه برای شما به عنوان اروپاست. به نظرم اروپا این هدف را در مذاکرات دنبال می‌کند. پیش از این گفتیم که اروپا به دنبال این است که پکیج مذاکراتی با ایران داشته باشد که موضوع پهبادی، موشکی و هسته‌ای را شامل شود. به این دلیل که برد موشک‌های ایران اروپا را هم در برمی‌گیرد و توان موشکی ما دید آن‌ها را به خود جلب کرده و احساس نگرانی می‌کنند.»

این تحلیلگر مسائل بین‌الملل در پاسخ به این سوال که آیا تمدید ضرب‌الاجل مورد نظر به نفع ایران است یا ضرر ما، اظهار داشت: «می‌تواند هر دو حالت را به دنبال داشته باشد. در واقع تهدید و فوریت بازگشت قطعنامه‌های شورای امنیت را از ما دور می‌کند و از بین نمی‌برد اما از سوی دیگر می‌تواند از سمت آن‌ها یک فرصت برای دیپلماسی و مذاکره باشد که رخدادی مثبت است.»

سعدالدین درباره وضعیت روابط ایران و اروپا گفت: «باید به این نکته توجه کنیم که وضعیت عمومی روابط ایران و اروپا در بدترین وضعیت خود پس از انقلاب قرار دارد. چشم‌انداز این روابط هم حداقل با توجه به رویکردی که اروپایی‌ها در قبال ایران نشان می‌دهند، خیلی مثبت نمی‌بینم. جمعه

هفته گذشته پارلمان بلژیک موضوع تروریستی اعلام کردن سپاه پاسداران را داشت و اتهام‌زنی‌هایی از سمت اروپایی‌ها نسبت به ایران انجام می‌شود. اما این پنجره برای دیپلماسی باز است و امیدوارم طرف اروپایی متوجه باشد که استانه صبر ایران را در نظر بگیرند، جوانب را رعایت کنند و به یک جمع‌بندی مشترک برسند.»

جاده‌ای در سال جاری ۸/۳ درصد رشد داشته است.
»

پیش از آن سردار سیدتیمور حسینی، رئیس پلیس راهور روز ۱۱ فروردین امسال با اشاره به آمار تصادفات نوروزی گفت: «در بازه ۱۶ روزه از ۱۵ اسفند ۱۴۰۳ تا ۱۰ فروردین ۱۴۰۴، ۵۳۴ تصادف فوتی ثبت شده که متأسفانه ۶۴۰ نفر جان خود را از دست داده‌اند. همچنین ۱۲ هزار و ۲۱۰ تصادف جرحی با ۱۵ هزار و ۲۶۲ مجروح و ۶۸ هزار و ۱۸۵ تصادف خسارتی گزارش شده است. در مجموع، تعداد کل تصادفات این بازه ۸۰ هزار و ۲۹۹ مورد بوده که باوجود کاهش ۴ درصدی آمار فوتی‌ها، همچنان نگران‌کننده است. استان‌های کرمان، سیستان و بلوچستان، خراسان رضوی، خوزستان و اصفهان بیشترین آمار فوتی را داشته‌اند.» او درباره علل اصلی تصادفات تأکید کرد: «علل اصلی تصادفات منجر به فوت مربوط به تخلف عدم توجه به جلو با ۴۵ درصد، تغییر مسیر ناگهانی با ۱۵ درصد و عدم توانایی در کنترل وسیله نقلیه نیز ۱۴ درصد بوده است.»

اما آماری که سرهنگ فیروز کشیر معاون اجتماعی و فرهنگ ترافیک پلیس راهور تهران بزرگ اعلام کرده قابل تامل است. او تأکید کرد: «در بازه زمانی ۱۷

تا ۲۰ تیرماه ۱۴۰۴، بیش از ۱۴ هزار فقره تخلف رانندگی در شهر تهران به ثبت رسیده است، که شامل ۱۲۸۹ فقره تخلف استفاده از تلفن همراه هنگام رانندگی، ۱۱۲۳۴ فقره تخلف عدم استفاده از کمربند ایمنی، ۱۳۸۵ فقره عدم

استفاده از کلاه ایمنی توسط موتورسواران، ۷۰۹ فقره سرعت غیرمجاز است. در

تیرماه سال جاری، متأسفانه ۱۲ عابر پیاده در اثر تصادفات رانندگی جان باخته و

همچنین، شش موتورسوار نیز به دلیل بی‌توجهی به اصول ایمنی و عدم استفاده

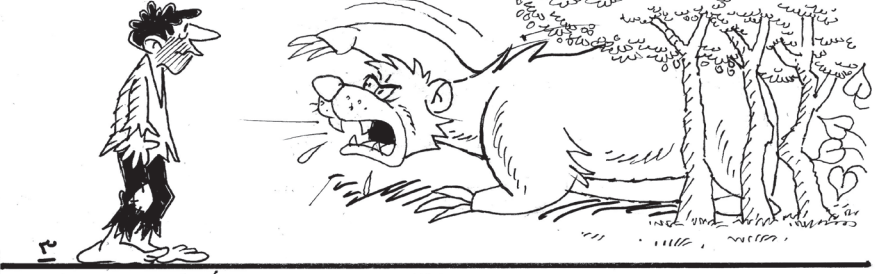
از کلاه ایمنی، جان خود را از دست داده‌اند.»

۴ هزار نقطه حادثه‌خیز در ایران

روز ۶ خرداد امسال نیز مهرداد لاهوتی درباره تصادفات در صحن علنی مجلس گفت: «متأسفانه سالانه حدود ۲۰ هزار نفر در جاده‌های کشور جان خود را از دست می‌دهند؛ عددی که با تعداد شه‌های دفاع مقدس برابری می‌کند و باید به عنوان یک هشدار جدی تلقی شود. بیش از ۹۰ درصد حمل‌ونقل کشور بر دوش جاده‌هاست، در حالی که سهم حمل‌ونقل ریلی، دریایی و هوایی تنها ۱۰ درصد است. لازم است سهم ریلی افزایش یابد تا فشار از روی جاده‌ها برداشته شود.» او با اشاره به فرسودگی ناوگان حمل‌ونقل عمومی افزود: «بسیاری از اتوبوس‌های کشور عمر بالای ۱۵ سال دارند و خودروهای جاده‌ای هنوز با استاندارد آلیندگی یورو ۲ در حال تردد هستند که نه تنها ایمن نیستند، بلکه به محیط‌زیست نیز آسیب می‌زنند. بیش از ۴ هزار نقطه حادثه‌خیز در جاده‌های کشور وجود دارد. این نقاط براساس گزارش پلیس راه و سازمان راهداری به‌طور مستمر موجب وقوع تصادف می‌شوند. نباید اجازه دهیم این وضعیت ادامه یابد. این مشکلات نیازمند اقدام عاجل و پیگیری مستمر از سوی دولت و مجلس است.»

احمد عربانی

سمفونی خطوط

عکس نوشت

تو کجا، ما کجا

درباره توثیت خبرنگار فلسطینی ساکن غزه

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه‌نگار

«تعجب نکنید اگر ما خبرنگاران پوشش اخبار را متوقف کردیم. به خدا قسم امروز از شدت گرسنگی نمی‌توانستیم از جا بلند شوم. هیچ غذایی نیست. حتی اگر کسی پولی هم داشته باشد، چیزی برای خرید در بازار پیدا نمی‌شود. همه‌ی ما گرسنه‌ایم. همه‌ی ما داریم می‌میریم». این چندخط که دل سنگ را هم آب می‌کند، یک خبرنگار فلسطینی ساکن غزه نوشته است. می‌خواهم از همین چند خط استفاده کنم و به رفیق نادیده‌ام آقای حجاج نامه بنویسم.

همکار گرامی جناب آقای «حجاج» سلام و علیکم. نمی‌دانم کلماتی که می‌نویسم در برابر رنج عظیمی که شما و هم‌وطنان تان تحمل می‌کنید چقدر معنا دارند. اما چه کند یی نواندار بیش. امروز که نوشته‌تان را خواندم، فرق شمای خبرنگار با باقی مردمان این جهان را به چشم دیدم و به جان نوشیدم. خدای ناکرده قصد تخفیف دیگر مردمان این عالم را ندارم. اما می‌خواهم بگویم که شما چقدر کاردرست و کاربلد هستید که حتی با اینکه نای حرف‌زدن ندارید، می‌توانید موقعیتی که درش گیر کردید را اینقدر ملموس و درست در چند خط بنویسید. راستش با آنکه از عمق جانم غمگین شده بودم، به این فکر کردم که اگر انجمن روزنامه‌نگاران در پیگیری داشت، متن این توثیت را در کتاب‌های آموزش خبرنگاری چاپ می‌کرد و من بعد هر کس که قرار بود در س روزنامه‌نگاری بخواند را مجبور می‌کرد این چند خط را از حفظ کند. می‌دانم که برای یک خبرنگار، سکوت سخت‌ترین کار جهان است. ناتوانی در گفتن حقیقت، نفس آمیزاد را بند می‌آورد، انگار تکه‌ای از وجودت را می‌کنند و به جایی در ناکجا پرت می‌کنند. تازه این برای وقتی است که خبرنگار توان فیزیکی حرف‌زدن داشته باشد و به هر دلیلی نتواند. این‌ها را نوشتم که بگویم شاید ذره‌ای از حرفی که در باره سکوت نوشته‌ای را خبرنگارهای سراسر عالم هم تجربه کرده باشند، اما حرف و تجربه تو کجا و ما کجا. آقای «حجاج» عزیز و دوست‌داشتنی با اینکه ندیدم تان ولی فروتنی و هوشمندی تان چنان به دلم نشست که شیفته‌تان شده‌ام. راستش از لحظه خواندن همان چند خطی می‌می‌خواهم بابت اینکه با شما هم‌کارم به خودم بیالوم و پرتان را به آن دوستان دکتر، مهندس و... بدهم و بگویم، ببینید فرق یک خبرنگار با باقی آدم‌های یک مملکت چیست؟ می‌خواهم پرتان را بدهم و خودم و هم‌کارانم را زیر سایه بالابلندتان بیاندازم. اما راستش را بخوای رومی نمی‌شود. رومی نمی‌شود که بابت همکار شما بودن پُز بدهم. اصلاً بگویم چه؟ بگویم من خبرنگاری هستم که نمی‌تواند درد و ظلمی که به دو میلیون نفر آدمیزاد می‌شود را به گوش باقی عالم برساند. اگر شما خبرنگاری، من کجای این جهانم؟ اصلاً به نظر تان تقصیر ما نیست که گوش عالمی کر شده است. آقای حجاج عزیز می‌دانم که احتمالاً الان دیگر نای سر تکان دادن هم ندارید. می‌دانم که گرسنه‌اید. رومی سیاه. می‌دانم که توان ندارید، باز هم رومی سیاه. اما برادرم، عزیزم، استادم، سکوت‌تان از هزار فریاد راس‌تر است.

Nahed hajaj

@nahed_hajaj99

Follow

Do not be surprised when we journalists stop covering news here. I swear by God that today I could not get up from the hunger. There is no food. Even if someone has money, there is nothing in the market to even purchase.

We are all starving. We are all dying.